

SIILIN PÄIVÄKIRJA

Maire Marenki

I MIKSI JOIN TALON

II TANGO JYRKÄNTEELLÄ

III AJATTARA

IV PIDÄ ATEISTI TIELLÄ

V TAIKURI

I MIKSI JOIN TALON

*Tänään uskallan lähteä ulos
Aion nähdä valon
Minulta kysellään kuka olin ja
Miksi join talon*

Kasvoin tässä kaupungissa, kun se oli vielä vihreä ja kukassaan. Kasvoin kasvamistani kuten kaupunki, mutta pysähdyin huomattessani kuinka minua pyörryttää, kun kaupunki ei koskaan pysähdy.

Se kasvaa ja se sairastuttaa ihmiset.

Se kasvaa ja se tekee meistä kalpeita ja häijyjä.

Jossain muualla on kaupunkeja, jotka eivät niin sairastuta. Ja sitten on kaupunkeja, jotka sairastuttavat vielä pahemmin. Tämä kaikki liittyy hybridiseen, joka on termi, jota juuri kukaan ei tiedä, vaikka se olisikin tarpeellista juuri nyt.

Minä olen Maire. Kirjoitan päiväkirjaa, sillä ajatukseni ovat hajanaisia ja löydän niitä sattumalta. Lisäksi olen tarpeeksi vanha ilmaistakseni itseäni muutenkin, kuin huutamalla.

Minä olen Maire. Ihoni on hänen iho, arempi kuin etanan. Mikään ei valu selästäni. Silmäni näkevät taukoamatta eivätkä pysähdy, kun minä toivoisin niin. Osaan sammuttaa kiirastulen ikäväksi tyytyväisyydeksi ja sanoa mitä halutaan, mutta mikään ei valu selästäni.

Minulla on vankka omatunto. Omatuntoni on vankka vain sen häpeän vuoksi, johon minut kasvatettiin. Siksi olen kasvattanut itselleni piikit.

Ajattelen aina kahta asiaa samaan aikaan. Teen aina kahta asiaa samaan aikaan. Olen usein harmistunut epä-älystäni. Mieleni asettaa hiljaa tyyntyessään mahdottomia vaatimuksia. Tämä liittyy myös siihen, että eräs mies jonka tunsin on nero, enkä minä ole.

Mutta osaan keskustella ja laskea samaan aikaan. Se on kiinni rytmistä. Haluaisin keskustella ja laskea samaan aikaan niin, että se olisi kiinni älystä.

En aio tehdä virheitä.

Kasvatan häpeääni kaupungin tahdissa.

Vaikka minä jo ajat sitten lopetin kasvamisen, kaupunki ja häpeä jatkoivat.

Miksi join talon

Päivän tuulee, illalla ihmettelevien katseiden röykkiö

aidanseipäällä aikaa avaruuksiin.

heinät ovat jo lyhentyneet eivätkä oleta tuulta

hiljentyvät edessäni

siankärsämö

kelluu kuin lilja tai lumme

rakennan viljasta ensimmäisen pesän ja lähdän uudestaan, luulin

tänään uskallan lähteä ulos ja minulta kysellään

kuka olin ja

miksi join talon

Ihminen sisällä

Kuule! Näin unta alligaattoreista tai ehkä varaaneista, mutta päätin unohtaa ne

koska en löytänyt unikirjasta tarpeeksi nopeasti unikirjasta selitystä, ainakaan sellaista, jonka osaisin kertoa muille. Muille on vaikeaa selittää asioita, joita he eivät voi ymmärtää.

Sitten luin kymmenen runokirjaa ja ajattelin kirjoittaa omani siitä, kuinka ujo vesi vei uuden pojan kuun saaliiksi tai kukat piiskasivat minut hengiltä tehtyäni sen mitä tein

tai kuinka ihan oikeesti näen ja katson vain taivaan silmin ja juttelen siinä gasellien kuin katinpoikien kanssa mut

aina joku muistuttaa

että synnyin naiseksi

ihmiseksi sisälläni

Että olen yksin syntieni kanssa

Enkä osaa yksin syntieni kanssa ollessani sulkea televisiota

II TANGO JYRKÄNTEELLÄ

Joo vaan me kaks

Koko hela maailmassa

En pidä busseista enkä metroista enkä ratikoista enkä junista enkä lentokoneista enkä Suomenlinnan lautasta. Kaikkein vähiten pidän niistä, jos niissä on kasapäin ihmisiä. Mielipiteeni ei ole muuttunut sitten **maailmanlaajuisen pandemian alkamisen, olen aina ollut samaa mieltä. Ah pandemia, se joka tällä kertaa noteerattiinkin ja varmasti unohdetaan yhtä nopeasti, kun teneriffan ranta täyttyy rusketuksesta palavista ihmisperseistä. Me kun emme luovu saavutetusta etuudesta helpolla.**

Afrikassa on eräs kansa, jonka jäsenet ympäröivät väärintekijän rakkaudella näyttääkseen hänelle kaiken sen hyvän, mitä hänessä on.

Ubuntu.

Väärintekijälle lauletaan hänen omaa lauluaan.

Ubuntu, elämässä. kuolemassa syntymässä, väärintekemisessä.

Kuinka voisin olla onnellinen

Elämästä yhtään kiitollinen

kun sisareni itkee ja maassa on veljeni verta

Ubuntu, sisaruus, veljeys, minä en tunnista sitä. Se kuulostaa sadulta. Minä en luota sinuun. Minä haluan nukkua yksin. Tänään, eilen ja tästä lähtien.

Kun joku kävelee pihalla askeleet kaikuvat niin, että on vaikeaa tunnistaa, mistä päin ne tulevat. Luotan siihen, ettei kukaan pysty kiipeämään parvekkeelleni, vaikka se onkin tosi typerää, sillä nykymaailmassa pystyy oikeilla välineillä vaikka mihin.

Minähän sen tiedän.

Ekstaasissa

minne menet? kysyit sinä tähdenlento

menen riemuitsemaan kadotetun yksityisyyden juhlaouutta

kuinka hävitin pelon ja loin uutta!

lähdetään purjehdukselle, sanoit

sinä tähdenlento

ja lensit, hento

hiljaisuus kuiskaus vasta

onpa ekstaasissa vaiteliasta

Ensimmäisen kerran kun rakastuin ja menetin hallinnan olin nuori ja tietämätön ja anteeksiantamattoman typerä.

Nyt tiedän jo varoa rakkautta ja rakastumista ja ihmisiä, jotka ovat neroja ja yrittävät saada toisen ihmisen tekemään rakastumista tai jotain muuta, mihin ihmisillä on taipumus toisiaan houkutella.

Pitää muistaa olla viisas, vähintään viisaampi.

Paritanssi

mitähän sä ajattelet kun sun silmät nauraa ja

kasvot on hiljaa ja

katselet huuliani ja sanot hassu

ja että tunnet jo

mutta vasta kaksi tyttöä

jotka osaavat tanssia sinun kanssasi

kas kun en hoksannut etten ollut niistä kumpikaan

Yllätys

Niin no! Minä ajattelin sen asian siis näin, että

jos seinät ovat mukavan väriset

ei ehkä niin haittaa, vaikka ne kaatuvat päälle

tietenkin kävi sitten niin, että joku ripusti autonrenkaita roikkumaan katosta

sellaisen hetkenä kun luulin putoavani

vain katsomalla alas

Mä en pukeudu näin. Nää ei oo mun vetimet.

Mä en pukeudu näin. Nää ei oo mun vetimet.

Siis vie upeet jalkinees ja anna takaisin mun kuteet.

Nää ei oo mun vetimet, ei!

Mä. En. Pukeudu. Näin. Nää ei. oo mun vetimet.

Kaikki se mitä mä teen, ei ole minun tekemääni.

En muuta pois näiltä samoilta seuduilta, samoilta sateenkaarilta -taas se sama kumma kolli kadunkulmassa. En haluaisi huolestua siitä, että ystäväni on löytänyt arvokasta tietoa ulkopuolisesta maailmasta ja juoksee sen perässä elääkseen tai kuollakseen samaan soljuvaan massaan, jonne koko maailma on itsensä hukuttanut.

En opetellut ajamaan autoa törmätäkseni.

En rakastunut luovuttaakseni.

Sfinksi

*helvettiäkö te katsotte te kauniit ihmiset! minä halusin nähdä itseni teissä
enkä kuulla*

itkua!

kun kohtaan olemisen voimakkaana

kun nostan pääni väkevänä

*niin kuulas on kirkkaus, tyyni vesi peilinä
kuka sen rikkoo vai taas minä?*

oikein! oikein lausuu kolmikoroainen viisas leijona

niin sitä eletään kuin viimeistä päivää

- ansaitaan mitä tuleman pitää

Nyt on meidän aikani!

Ensimmäisen ja viimeisen kerran kun rakastuin, tähdet olivat kohdillaan. Hän on nero, ajattelin. Hän puhui Bukowskista ja Risto Ahdista. Hän tanssitti minua päivän ja yön, tanssitti niin, että kaikki mitä oli ennen ollut oli peruttu. Me olimme kaikki!

Ja hän lauloi asioita, joita ei oltu laulettu

minulle, jolle ei oltu laulettu.

Shh, beibe sä et oo menossa

kuuntele olet kotona

kuuntele, olet minun ja elossa

Olla toisen muun

olla jonkun muun toinen

se muu

olla jollekin muulle se toinen!

Tässä se nyt on! Viimein! Se hetki.

III AJATTARA

Rakkaus on riski.

Ihminen on aina riski.

Minä sen tiedän. Sinä sen tiedät.

Rakkaus on riski. Jos ei ole valmis ottamaan riskiä, ei pitäisi rakastua.

Siinä voi käydä huonosti.

Ajatteleva minä

Eräänä päivänä päätin täyttää kauneuden käsitteen logiikalla mutta kun

sinä

olit

logiikka

ja

kauneus

jätti järki minut pulaan ja jäin itkemään jumaluuttasi

Kammiossa kaikki näyttää uudelta.

Vuohet

Uskoin sisartani pitkään. Hänelläkin on murheensa, ajattelin kun hän raahasi vuohia vajaan ja väitti niiden olevan löytöeläimiä. Ja kesällä, kun yllätin sen pojan, jonka piti iloisesti varastaa minun impeyteni, housut kintuissa hänen jalkojensa juuresta ja kun nämä kaksi väittivät kivenkovaan valitsevansa meille oikeaa sormusta, olin oikein tyytyväinen, että hän ajattelee minunkin parastani.

OIKEUDET

Ihmiset puhuvat paljon ja hiljaa

baareissa,

kynttilänvalossa tai jos

joku

kuuntelee

hassua

en vieläkään osaa siirtää ratkaisujani

pois

maailman vaativien silmien alta

olen hyvin hämmentynyt: oikeuteni

makaavat pöydällä

jonka jalat ovat jo mädäntyneet

On kaikesti selvää, mitä tässä pitäisi tehdä.

Sinä savuat

sinun savusi sulattaa viattomuudet

Se nousee ja

kiillottaa piikit

raapii ikkunat rupisiksi

jaksatko todellakin kantaa kaikki ne arkut

joita ihmisen palava polku jälkeensä jättää?

Tilaukseni?

saisinko kissan syyntakeettomuuden

ne siivet

sen tahdon

edes yhden sanan oikein tässä hurmaavassa, romanttisessa väärinymmärryksessä

vaikka vasta vanhana

taakka painoni alle kaventuneena yhden lempeän katseen

yhden sulavan kiven, yhden mahdollisuuden

yhden sanan oikein tässä hurmaavassa, romanttisessa väärinymmärryksessä

Aika on pahin viholliseni. Se hyökkäilee kimppuuni joka suunnalta ja jatkuvasti. Aika ei anna unohtaa sekuntien juoksua ja sitä kaikkea, mitä niiden aikana tulisi saada aikaan ja unohtaa, jotta kaupunki jättäisi rauhaan. Ja kun viimein löytyy ihminen, joka voisi nähdä sinut sellaisena, jona haluaisit itsesi tunnistaa

Hän haluaa mennä

IV PIDÄ ATEISTI TIELLÄ

Jumala
Jos olet siellä
Pidä ateisti tiellä

Sellaisissa surkeankuuluissa vodkasaagoissa, joihin olen muutaman kerran joutunut osallistumaan, olisi parempi olla hiljaa ja pysytellä omissa oloissaan. Minä en ole sitä osannut.

Ja kaikkeahan sitä sitten kertakaikkiaan sattuu.

Hei Jumala. Jos olet siellä, pidä tää ateisti tiellä.

Varpunen syö kissan

Astuin menninkäisen pesään, mutta siellä oli varpunen, joka raahasi suurta miehen päätä ja luuli olevansa aurinko ja tässä vaiheessa olen melkein valmis uskomaan sitä. Se sytytti helähtävään laulun siitä kauhusta, joka syntyy kun nousee varpailleen eikä olekaan seisomassa toisen kanssa eivätkä rammat kädet kurkota yläilmoihin vaan kohti edes sitä yhtä vesilasia, joka kaatui eilen tai toissapäivänä ja silloin tuli valuu sisään ja nuolee kutistuneet rintani viimeisen kerran, koira haukkuu kunnes kissa syö sen, varpunen syö kissan, nuolaisee huuliaan ja nukahtaa.

Hän halusi mennä.

En koskaan imuroi. Imurista lähtevä ääni on niin lävitsetunkevan kirkas tai imelä, että viihdyn paremmin saastaisessa kammiossani hipihipihihiljaa.

Ubuntu.

En koskaan kuuntele moraalin ääntä. Se on kirjoitettu sellaisille luisille änkyttäjille, jotka eivät osaa luoda omia sääntöjään, vaan varastavat viisailta kirjat ja luvut.

En koskaan imuroi. Joskus pesen lattioita. Se on hiljaista työtä, lattioiden peseminen.

Sellaista kannattaa tehdä yksin yöllä ja muistaa vetää verhot eteen.

Kirje ystävälleni toiselle paikkakunnalle

Moi! Muistatko kun tutustuit minut siihen oikein maistuvaan tsekkiläiseen olueen jonka jälkeen en enää halunnut juoda kenenkään muun seurassa?

Jos nyt jälkeinpäin olet päättänyt johdattaa minut pois kiusauksesta kerrottakoon että viihdyn tässä ihastuttavassa ojassa varsin hyvin eikä minulle ole aikeita palata kunnialliseen ruotuun. Terkkuja sinne ylös! Kippis!

humslaslssa

Hei herra! Tulkaahan käymään täällä! Juu mä tässä vaan, naapurin Maire, ihan vaaraton ja ihan kiva nainen. Eeen mä ole juopunut. Ette te minua käytä hyväksenne! Älkää pelätkö, ei siveyteni ole mikään ruusu, jota voi talloa, enkä minä totisesti ole mikään ... nuppu. Tulkaa tänne vaan, herra! Ei minussa ole pöppjä! En minä ole ollut kuin yhden miehen kanssa enkä edes hänen, oikeastaan. Ja hän on mennyt jo aikaa sitten.

Pelataanko biljardia? Niin kyllä minä voin osaan palloja pussiin pudotella, herra, tässä ajankuluksi. No kyllä vaan osaankin. Näyttäkääs niitä vähän... Pelataanko biljardia?

Tulkaa vaan lähemmäs herra, lähemmäs lämmittelemään, niinkuin Leino Talvionsa karvamuhvin syleilyssä. Kyllä minä katsokaas runoilijoistakin tiedän.

Pelataanko bljardia? Vai onks teillä heral jo pallot omassa pussissa?

Mitä? Eii eeen minä ole humslaslssa. Ette te mnua käytä hyväksesenne! Tietäisittepä, mitä sille edliiselle tapahtu, en minä kkerro koskaan. en kkerro1

Ai hups! Ei kai minu puukko osnu epähuomiossa herran rntaan?

No minä menen. Kyllä mnun muhviin tarttujhia klöytyy.

Onko herra muuten kuunnellut L. Onervaa? Hänellä se oli elämän juhlimisen taito!

*Oi elämä, nostata huulillein
ilovirtojen hehkuva juoma
ja loihtios sieluni sisimpään
uus' Edenin riemujen luoma!*

*Mua hurmaos onnesi sävelin
yli äärien uhkuavaisin!
Elon nautinnon hurjihin loimoihin
koko henkeni upottaisin.*

(L. Onerva)

Juhlayö aika on kaikkein hitain ja kamalin ja vaikein ja satuttavin, sillä minulla ei ole enää ketään, kenen kanssa sen viettäisin vaikka kaikilla on ja silloin kuuluisi tehdä monia asioita, joihin tämä kaupunki velvoittaa tai ainakin ankarasti suosittaa enkä halua, enkä halua olla yksin enkä kaupungin kanssa enkä yksin enkä missään ja siksi kirjoitan jo helmikuussa listan juomista, joita tulen juhlayönä tarvitsemaan.

Yleensä hankin listan juotavat jo hyvissä ajoin etukäteen. Ja ehdin juoda ne muutamaan kertaan ennen juhlayötä.

*Kukaan ei vastaa mun
mun puheluihin ne vaan
sanoo - tee siitä laulu
yksinäisyydestäsi laulu*

*ne pitää juhliaan ilman
ilman mua ja nauraa
mun uusille kengille nauraa
kunnes mä tuun paikalle, tuun paikalle*

*mä en anna ikinä anteeksi
mä en anna ikinä anteeksi*

jos olis voimaa huuttaisin että mä olen

enkeli

*miksi sä haluat murhata mut?
mä näen ihmisen mut sille sä olet sokeutunut
mä olen enkeli, mä olen enkeli*

LISTA JUOMISTA, JOITA TULEN JUHLAYÖNÄ TARVITSEMAAN

Kuiva valkoviini - hyväilee linjojani, joka on pakollista, sillä kaupunki huomauttaa helposti ylipainosta, enkä osaa ottaa huomautusta vastaan: 2 l

Kupliva vesi - sillä kuiva valkoviini on vähän paha 3 l

Punaviini – koska sen lämmin syli tuo turvan: 1,5 l

Viski – koska se saa nopeasti unohtamaan kaiken sen, joka unohdettava on: 1 l

IVA-olut – sillä viski on paha: 6 tölkkiä

Tsekkiläinen olut – koska aion oksentaa sen pois: 1 plo

Aika on pahin viholliseni. Asiat, joita etsin eivät ole kosketeltavissa. Niitä ei näe. Siksi minä en näytä löytävän mitään. Minä en tunnu unohtavan mitään. Te ette näe minua. Minä näen teidät.

Vain sinä näit minut.

Kurja karman enkeli

Jos sanotaan, että sydän vuotaa

-älä kysele

Näin vaan on.

Jotain siitä silloin vuotaa.

Jos tulet lähelleni ilman sormikkaita poltan tai jäädytän sinut silti

sellaisena minut kutsuit.

kurja karman enkeli: valkoinen mutta viisas

Tappava, mutta tyylikäs.

Vedin liikaa. Kaikki tsiigaa. Ei tän näin pitänyt olla.

Tän piti olla pehmeää, ilakoivaa, yhteistä, ikuista. Ei tän näin pitänyt mennä.

Hei poliisi, hei virkamiehet: unohtakaa tää kerta. Tavallaan tää ei ollut mun syy.

V TAIKURI

Pliis jää mun kanssa leikkimään.

Ensimmäisen kerran kun eksyin ja löysin metsäni kadotin häpeän, enkä muistanut tätä kaupunkia enkä sairastuttamista enkä piikkejä, sillä piikkejä ei minun metsässäni tarvita.

Nämä seinät ovat minun pyhittämiäni

koko ajan kylmä

kirkkaat kalmivat lehdet tippuvat liian kauas

selkään sataa jääpiikkejä

pää täytyy haudata

astuin väärään suuntaan ja

jotain

meni

rikki

häpeän syntisyyttäni

mutta

vain

päivänvalossa

Kaikesta huolimatta nämä seinät ovat minun pyhittämiäni.

Kaikesta huolimatta, se oli kuin olikin rakkautta.

Istut pimeässä. Et löydä kotiin.

*Suuressa syntisessä suljetussa
sellaisessa ajassa, jonne hurskas köyttää itsensä*

*kompastuin käännysin
lajittelin ruusut noidankehään:*

kasvatin murtumastani rituaalin ja toimin

jotta olisin vihdoinkin oikeutettu johonkin lämpimään

yksin.

mutta en minä ole oikeutettu lämpöön yksin.

Missä. Sinä. Olet?

Ilma tuntuu olevan alakuloinen. Tänään ja tästä lähtien.

Suru on suurinta rakkautta.

*Huurretta tiellä
Hiljainen tuuli niskassa
Sinäkö siellä
Tulitko kantamaan huolta
Kerran vielä
Sinäkö siellä oot*

*Suru vaan suurta rakkautta
Vaikeutta muuttaa tarinaa
Mulle sä et ole mennyttä aikaa
Sä olet aina*

*Suru on suurinta rakkautta
Kun ei vaan osaa luopua
Mulle sä et ole mennyttä aikaa
sä olet on aina*

*Maailma vielä
Samalta näyttää kuiskaus
Sinäkö siellä
Miltä vaikuttaa toisella puolella
Ootko tavannut jo Princen, Elviksen tai Dianan?*

*Suru vaan suurta rakkautta
Vaikeutta muuttaa tarinaa
Mulle sä et ole mennyttä aikaa
Sä olet aina*

*Suru on suurinta rakkautta
Kun ei vaan osaa luopua
Mulle sä et ole mennyttä aikaa
sä olet on aina*

En usko vilpittömyyteen tässä maailmassa. En luota sinuun. Totuutta ei satu normaaleissa aikuisissa sillä ne tietävät paremmin ja ovat liian terveitä ja harkitsevia ja haluavat usein salaa olla runoilijoita tai päättää maailmasta ja juovat siksi enemmän tai vähemmän, kuin kannattaisi ja käyttävät sellaisia sanoja kuin syvällinen tai karma.

Istun pimeässä. Minä näen teidät. En halua kotiin. Haluan luoksesi.

Sinä olet siili

Olenko minä siili?

Olen köynnöstänyt itseni lehdillä ja sepeleillä. Ehkä olen kaikki se, mitä jää siilistä jäljelle, kun piikit revitään irti ja se paiskataan alastomana maailmaan.

En selviä tässä kaupungissa. Tiedän miltä ihmiset näyttävät sisältä ja minkälaisessa maassa ja taivaassa ne asuvat ja aika tarkkaan myös, mitä ne ajattelevat, mutta en voi puhua siitä teille koska

en voi olla yhtään enempää yksin

enkä alaston edessänne ettekä te näe minua eikä teillä ole aavistustakaan tästä kaikesta eikä siitä mitä tein ja mitä pystyn vielä tekemään, eikä saa ollakaan enkä minä ole tehnyt teitä kohtaan väärin ja siksi minut on jätettävä rauhaan ja piikkini ja teidän on löydettävä itsenne ja unohdettava minut ja tämän kaupungin hybrisi ja annettava minun viimein olla.

Peilisi on rikki.

Peilini on rikki. Kuvani on rikki. Peili, joka näytti kuvani sellaisena, kun halusin sen nähdä, on rikki. En tunne enää ketään, joka sen osaisi korjata.

Ja sitten olit sinä. Rakkaus, joka on tämän kaiken takana ja siihen syypää. Piikkejä repivä rakkaus.

Sinulla, rakkaus, oli joskus siivet.

Sinä lennätit meitä ympäri maailmaa nauravina, nuorina ja verevinä. Sinulla oli voimaa.

Minne sinä katosit? Miksi sinä jätit meidät? Sinun ei olisi pitänyt vielä mennä, ei vielä vuosiin eikä vuosikymmeniin.

Sinulla, rakkaus, oli joskus siivet. Sinä olit uusi ja elämä, rakkaus uuteen elämään ja toivoon, rakkaus tähän maailmanlopun maailmaan. Se hekumoiva, huokoisa lämpö, kun kaikki on vielä edessä.

Sinulla, rakkaus, oli joskus siivet.

Joskus

että kävelee iltaisin vain siksi että muistaisi kävellä ja hyppää lätäköihin vain siksi ja

potkaisee lehtikasaa ja ehkä katu

tai ei

Eikä kasasta löydykään syntisen yön seurauksia

on silloin kun on hyvä

Siilit ovat vihdoin palanneet tähän kaupunkiin.

Niitä parveilee pihallani tuhansittain.

Minä olen yksi niistä.